

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
		e319	jente ☒ gutt ☐	norsk ☒ annet ☐

Når jeg fikk en ny venn

Jeg kommer fra Oslo.

Jeg heter Svaneskjør.

Jeg kommer fra Oslo.

Og jeg lever i steinalderen.

En gang jeg var på jakt med de andre i stammen min gjekk jeg meg bort, jeg var helt alene. Jeg pleide og være modig, men nå var jeg redd. Jeg var redd for at jeg aldri skulle få se familien min igjen. Plutselig så jeg noe som bevegde seg langt der borte..Det kom nærmere og nærmere. Jeg så at det var en jente en jente med langt gult hår. Hun sto rett foran meg. Jeg måtte si noe jeg kunne jo ikke bare stå der. Hva heter du? sa

PIE9

jeg kjennt? Jeg heter Svanesjøer. Hva heter du? spurte hun. Jeg heter Svanesjøer. Jeg har gått meg bort så jeg. Det har jeg og så hun. Skal vi bli venner? spurte jeg. Det kan vi godt. Vi gikk av gårde. Nå var vi inni en skog, jeg følte jeg kjente meg i gjen. Nå kjente jeg det, det var her moren min døde. Vi ... vi ... vi må ut her i fra. Hvorfor det? spurte hun. Jeg kan forklare det når vi har kommet oss ut fra Skogen. Vi løp det forteste vi kunne. Jeg så en hytte - et lite stykke unna. In her så jeg. Det var gress på taket og det var gnedet. Vi gikk inn i stua og begynte og spise. Men hvorfor måtte vi dra fra Skogen? spurte hun. Jo fordi at der idøde moren min. Hun var 30 år når hun døde. Jeg så henne bare en gang. Det var

når jeg var nyfødt. Dagen etter døde hun. Det var den skogen vi var i hun døde. Ingen vet hvordan hun døde men hun er død nå. Men nå må vi komme oss ut. Vi gikk ut av hytta og løp ut av skogen. Når vi hadde kommet ut av skogen måtte vi skille lag, vi måtte gå vår vei. Når vi hadde gått vår vei så jeg stammen min. Jeg løp bort. Pappa jeg er så glad får og se deg. Vi ga varandre en stor klem. Jeg skal aldri bli borte fra dere igjen. Aldri. Og da var vi glade alle sammen.

